

Vrijdagspreek 22 Januari 2016

H1: De Heilige Profeet (vzvAzmh) heeft door zijn nobele daden, uitzonderlijke voorbeelden van vergiffenis en genade getoond.

H2: Het fundamentele doel van een strafmaatregel voor een crimineel of zondaar is ter verbeteringen zijn morele verheffing.

H3: De 'Umoor-e-Aama' (publieke zaken/openbare aangelegenheden) en 'Qazaa' (adviesraad) afdelingen moeten hun steun geven en na een grondige deliberatie, beslissingen nemen om een systeem te vestigen dat Gods welbehagen zoekt.

H4: Samenvatting van de vrijdagspreek gegeven door Hazrat Khalifatul Masih al Khamis a.b.n. op vrijdag 22 Januari in Bait-ul-Futuh.

Hazrat Khalifatul Masih V leverde de vrijdagspreek op 22 januari 2016 in Baitul Futuh. Deze werd zoals gewoonlijk vertaald en live uitgezonden in verschillende internationale talen. Huzur begon de vrijdagspreek met het reciteren van Surah Shuraa Ayat no. 41 waarin geschreven staat dat de vergelding van elke mishandeling gelijk moet zijn aan de behandeling die werd uitgedeeld. Dus hij die vergeeft, met als doel verbetering, wordt door Allah gezegend. Werkelijk, God begunstigd de onderdrukkers niet. Huzur-e-anwar stelt dat de leer van de 'Deen' (de Godsdienst) beveelt dat iedere boosdoener gestraft moet worden met als doel zijn verbetering en ontwikkeling. Het principe van straf bestaat wel in de Godsdienst maar religie bevordert ook vergeving en genade.

Deze Ayat betreft ook het concept van bestraffing voor goddeloosheid en misdaad. Maar het benadrukt dat bijzondere aandacht moet worden gelegd op de verbetering van de misdader. En als je voelt dat de deze in staat is om ten goede te veranderen als hij vergeven wordt, vergeef hem dan. Voor deze daad van vergiffenis zal Allah je uitstekend belonen. Huzur verteld dat er op het einde van deze ayat staat dat als je de grenzen van bestraffing overschrijdt, zal je tot de tirannen gerekend worden. Dit is de fundamentele wet van boete en de rectificatie die in de Heilige Koran vermeld is. Dus het beoogde doeleinde van bestraffing is het verbeteren en morele vooruitgang. Dus hecht niet alleen belang aan het opleggen van straffen, maar neem ook de nodige voorzorgsmaatregelen. En als het noodzakelijk wordt om een dader te straffen, maak dan zeker dat de straf met de misdaad overeenkomt. Als de

straf de misdaad overtreft dan wordt het onrechtvaardig en wreed en Allah zal dit afkeuren.

Huzur-e-anwar zegt dat de ware religie in tegenstelling tot de vroegere religies geen dubbelzinnigheden bevat. De beste voorbeelden kunnen we zien aan de hand van het leven van de Heilige Profeet (vzvAzmh). Als hij zag dat een misdader zich hervormde, ook al was het zijn wreedste vijand, dan vergaf de Heilige Profeet (vzvAzmh) die persoon. Huzur-e-anwar verhaalde enkele incidenten uit het leven van de Heilige Profeet (vzvAzmh) en zei dat hij enkel straffen oplegde wanneer hij besepte dat het noodzakelijk was voor verbetering. Dus het belangrijkste aspect was een probleem te corrigeren en niet om wraak te nemen.

De Beloofde Messias a.s. stelt de filosofie en essentie van straf en vergeving en herhaalt dat de straf voor elk daad gelijk moet zijn aan de daad. Echter, als een persoon een zonde vergeeft wanneer zijn daad iets goeds veroorzaakt en niet slecht, en als deze daad aan de vereisten van de gelegenheid voldoet dan zal hij naar behoren door Allah beloond worden. Huzur stelde ook dat de Koran niet aanleert om kwaad te negeren en niet te bestrijden. Soms is het essentieel. Maar de nood ervan moet eerst overwogen worden voor er actie wordt ondernomen. En dient te gebeuren hetgeen best is voor zowel de verdachte als voor de maatschappij.

Huzur Anwar vertelt verder dat wij tijdens het beoordelen van een straf voor een daad ook rekening moeten houden met de invloed ervan op de maatschappij. Als vergiffenis de stoutmoedigheid van de dader aanmoedigt dan moet hij gestraft worden. Onze religie leert ons om onze harten van alle grieven en wrok te verzuiveren eens we iemand vergeven hebben. Huzur presenteerde in dit aspect de nobele daden van de Heilige Profeet (vzvAzmh). Huzur zei dat de vertegenwoordigers en de beheerders van de djamaat heel zorgvuldig moeten omgaan met (ongunstige) beslissingen of aanbevelingen die naar hem worden overgemaakt. Hij denkt niet dat het op basis van discriminatie is, maar soms kunnen er enerzijds elementen van hardvochtigheid en vooroordeel zijn tegenover een bepaalde zaak en beminlijkegevoelens tegenover een andere zaak anderzijds, waardoor er problemen kunnen ontstaan. Daarom is het niet bewonderenswaardig om te straffen, noch lovenswaardig om te vergeven. De ware doelstelling is om Allah's genoegen te verkrijgen en dit is alleen mogelijk wanneer we trachten om juist te handelen. Om dit te bewerkstelligen, moeten de desbetreffende kantoren en

verantwoordelijkernstig en indetail de zaken bestuderen vooraleer beslissingen te nemenof ze nu 'Umoor-e-Aama' of 'Qazaa' zijn, We moeten ook bidden en God's hulp aanvragen.

Huzur zegt dat we altijd moeten bewust zijn van het feit dat elke daad dat we verrichten voor Gods genoeg is. Alleen dan kunnen we onszelf verbeteren. We moeten dit principe in overweging nemen om het kwaad te verbannen en een atmosfeer van vrede en veiligheid in de maatschappij te creëren. Moge Allah ons in staat stellen om de leer van de Heilige Koraan te begrijpen en in praktijk te zetten.

Verder presenteerde Huzur-e-anwar nog enkele aspecten van de leer van de Beloofde Messias a.s.

Op het einde sprak Huzur over de opoffering van Mr. Bilal Mehmood z/v wijlen Mr. Mumtaz Ahmed Sindhi van Darul Yamen Gharbi Shukur, Rabwah en kondigde zijn gebed in afwezigheid aan.